

Thiền giữa đời thường
Tỳ kheo Thiện Minh dịch Việt

Chương 3

Tình phụ mẫu và sự dùi dặt

Hôm qua tôi trở về nơi những đứa con gái tôi đang sinh sống. Ở với chúng mười sáu ngày. Đó thật là một niềm vui lớn lao đối với tôi được gặp lại các con sau nhiều năm xa cách. Tình thương của chúng dành cho tôi hết sức bất ngờ. Tôi hết sức vui mừng về mối quan hệ chúng tôi thật cởi mở. Đây chính thật là lòng từ bi. Một điều gì đó tôi hy vọng thầm kín nhưng chưa bao giờ nghĩ nó có thể như thế. Mối quan hệ của người cha vợ cũ cũng như người vợ cũ cũng rất thân thiết. Chúng tôi nói nhiều về cuộc sống và giáo pháp, và chúng tôi cũng thảo luận với sự học của những đứa con gái tôi. Tôi bảo với chúng về những gì sự học đích thật có ý nghĩa đối với tôi. Tôi sung sướng tham dự trong việc giúp đỡ những đứa con gái của tôi học hỏi về cuộc sống.

Đứa con gái lớn của tôi rất thông minh, sâu sắc và diễn cảm. Cách nó nhìn tôi làm cho lòng tôi rung động với tâm từ. Tôi thèm muốn được ôm chặt chúng vào lòng. Bây giờ tôi hiểu được những gì mà tôi phải mất mát để trở thành một nhà sư. Tôi điên cuồng với tình thương dành cho những đứa con gái tôi. Chỉ có sự chánh niệm mới cứu tôi thoát khỏi một sự ngu dốt của bản thân. Tôi đã từng và tôi là một diễn viên giỏi.

Con bé đã khóc khi nó đến thăm tôi trong tu viện nơi tôi dừng chân một thời gian trong thành phố của chúng. Tôi

nghe ngào và khóc thâm. Tôi cảm thấy trái tim tôi sắp sửa nát tan ra. Tôi không biết phải nói gì. Con bé khóc mãi ở nhà ga xe lửa trước lúc tôi lên xe ra đi. Tôi chưa bao giờ cảm thấy một tình thương yêu mạnh mẽ và nhiều như thế cho bất cứ ai trước đây. Tôi sẽ tồn tại mãi trong cuộc sống của họ. Tôi không cần người mở rộng trái tim - con gái của tôi đã mở rộng nó. Tôi ước ao nó hiểu sâu sắc về cuộc đời và sống một cuộc sống an lành thay vì một cuộc sống hỗn loạn; hãy vượt qua điều tồi tệ này, cái hiện vô nghĩa, đau đớn này được gọi là cuộc sống, là sự an toàn. Tôi sẽ ở bên nó bất cứ khi nào nó cần đến tôi.

Con gái tôi và tôi trò chuyện về nhiều việc chúng tôi cùng nhau đọc sách. Chúng tôi có thể hiểu nhau nhiều. Nó cần có một sự giáo dục tốt. Nó cần học hỏi những điều sâu sắc và có ý nghĩa. Tôi luôn luôn nghĩ cách giúp đỡ nó.

Đối với tôi sự kiện quan trọng nhất trong cuộc đời là gần gũi với các con. Tôi không phải là người trụ cột gia đình, nhưng có thể là người bạn tốt.

Tôi dạy con gái tôi nhiều điều. Con bé đọc nhiều sách. Nó cũng thích đọc, suy nghĩ và hành thiện. Chúng tôi hết sức cởi mở "Chúng tôi là những người bạn thật sự". Tôi là người cha, người thầy, người bạn của con gái tôi. Tôi càng yêu thương các con của tôi. Tôi muốn có một quan hệ tốt với các con tôi, và tôi muốn có ích với chúng (tâm lý). Sức khỏe, hạnh phúc và sự học của chúng là mối quan tâm lớn lao của tôi.

Con gái tôi đang thực hành sự suy niệm về tâm. Nó quan tâm hơn về sự nhận thức các ý tưởng và tình cảm (tâm thần). Tư cách của nó giống của tôi như những sở thích của nó. Tôi không quan tâm về bản thân; tôi chỉ quan tâm đến các đứa con gái tôi. Tôi hy vọng chúng nhận xét tâm của chúng nhiều hơn. Cái tâm thì quý quyết; nó muốn sự thay đổi, một cái gì khác lạ, và buồn chán thường là một vấn đề lớn lao. Nó ham muốn sự giải trí và hứng thú, kích thích. Cho nên hầu hết mọi người đang làm - chạy theo sự kích thích dưới bất cứ hình thức nào.

Tôi dự định lưu lại vài tháng ở Magway. Tôi sẽ giúp con gái tôi học hỏi về cái tâm và mọi người, những mối quan hệ, nói chuyện như thế nào cho thích hợp, nên lắng nghe như thế nào, và trên hết là "Thái độ chính chắn." Nền giáo dục ở Miến Điện rất tồi tệ, và bây giờ nó lại bất ổn. Những đứa nhỏ học hỏi được điều gì? Thông tin sai lạc; những sự việc đó chúng sẽ sớm quên đi, không có sự giáo dục làm thế nào để nâng cao tư cách và phẩm chất, mà nó quan trọng hơn những sự kiện khoa học. Là một người cha chứ không phải là người trợ giúp. À, tôi sẽ quyết định về việc đó bằng cách là một người thầy, một người bạn và một người cố vấn. Điều gì cần thiết nhất. Một số người hiểu sâu sắc và yêu thương bạn vô điều kiện. Tôi có thể đem lại cho những đứa con gái tôi điều tốt đẹp nhất nào? Trái tim và tâm của tôi. Con gái tôi nói rằng cô ta cảm thấy tình thương của tôi dành cho chúng; nó cảm nhận được tình yêu thương của tôi. Tôi thật hạnh phúc.

Tôi muốn dành nhiều thời giờ cho các con tôi trong điều kiện cho phép. Tôi không biết khi nào thì sẽ có cơ hội, nhưng tôi hy vọng, khi chúng tôi càng lớn tuổi, chúng tôi sẽ gặp nhau nhiều hơn. Tôi muốn giúp đỡ chúng theo cách mà tôi có thể làm được.

Tôi thật khỏe mạnh và hạnh phúc. Thật sự thích thú khi gần gũi với các con tôi. Mọi người thật tử tế với tôi. Tôi hơi có một chút ngạc nhiên. Đó là thái độ về tâm của tôi đối với họ. Tôi yêu mến và hiểu họ rất nhiều. Tôi rất cảm kích họ.

Chiều hôm qua những đứa con gái tôi ra đi. Có một cái gì hụt hẫng trong lòng tôi. Thứ cảm xúc sâu kín. Ngay đến bây giờ làm sao tôi có thể giải thích nó được?

Nếu được so sánh về tình thương của tôi dành cho mấy đứa con gái tôi tôi có thể nói tôi chưa bao giờ yêu thương ai như thế trước đây. Trái tim tôi chưa bao giờ rộng mở như thế. Một trong hai đứa đã ốm o hao mòn bởi vì nó lo lắng, buồn phiền vì tôi sẽ đi xa lâu lắm. Làm sao tôi có thể đi xa quá lâu? Tôi sẽ không làm bất cứ điều gì mà sẽ làm

cho nó buồn phiền. Nó nói: "Con không ngại bất cứ điều gì. Con yêu thương cha của con. Con muốn gặp và viết thư thường xuyên cho cha. Con muốn cha yêu thương con mãi mãi. Đã có một thời gian dài con đã buồn rầu vì nghĩ rằng một nhà sư thì khác biệt với chúng ta."

Nó luôn luôn nhớ thương tôi. Tôi cũng thế. A, này bạn. Tôi là một con người. Tôi sẽ để cho nó quyết định tôi nên ở bao lâu ở Mỹ. Tôi sẽ không bao giờ làm cho nó buồn rầu nữa. Tôi không quan tâm bất cứ điều gì ngoại trừ hạnh phúc của nó. Tôi hỏi nó tôi nên ở Mỹ bao lâu khi tôi đến đó. Nó nói: "Khoảng một năm là đủ rồi". Có lẽ nó sẽ để tôi ở lâu hơn. Tôi không muốn lừa dối nó. Tôi muốn hết sức trung thực với nó. Ít nhất là với một người - con gái tôi - tôi muốn bị tổn thương. Nó rất thơ ngây và dễ bị tổn thương. Làm cách nào tôi có thể làm trái ngược với nó? Tôi chắt chử đầy tình yêu thương cho các đứa con gái của tôi. Ngay bây giờ tôi không quan tâm bất cứ điều gì khác hơn. Tôi không muốn đọc sách, hoặc trò chuyện với bất cứ ai. Tôi muốn được ở một mình để suy nghĩ về đứa con gái tôi. Tình thương của nó dành cho người cha không thể tưởng tượng nổi. Một đứa bé gái nhỏ bé như thế. Tình thương thật sâu sắc.

Điều tốt đẹp nhất là mối quan hệ của tôi được cải thiện với những đứa con. Tôi có thể nói chuyện với chúng hết sức cởi mở. Nó cũng rất cởi mở và thành thật với tôi. Điều này hết sức tuyệt vời. Yêu và được yêu. Nó hết sức chín chắn trong sự suy nghĩ, tình cảm vững vàng, tử tế và thực tế. Nó có loại tâm của tôi. Chúng tôi hiểu nhau rất rõ.

Tôi dành trọn tình thương cho các con gái tôi. Điều duy nhất tôi có thể mang lại thật nhiều. Tôi trò chuyện với chúng, lắng nghe, vui cười. Tôi mong mỗi gặp lại chúng.

Chúng tôi hiểu cái tâm của nhau rất rõ. Thậm chí dường như chúng tôi có thần giao cách cảm. Nó biết tôi cảm nhận ra sao, và ngược lại. Chúng tôi có sự hiểu biết trực giác về tâm của người khác. Chúng tôi sẽ trở thành người cha và đứa con gái yêu thương và hiểu biết nhất. Một

ngày nào đó chúng tôi sẽ cùng nhau sống ở một nơi an lạc và yên tĩnh, và tôi sẽ giúp nó hiểu tâm của mình sâu sắc hơn. Tôi là người bạn tốt nhất của nó. Tôi sẽ dạy nó tất cả những gì tôi biết. Tôi muốn sống thật lâu để tôi có thể ở gần con tôi lâu dài. Tình thương của tôi dành cho con tôi là tình thương sâu sắc nhất. Tôi đã cảm nhận được trong cuộc sống. Nó được ăn sâu trong sự hiểu biết sâu sắc. Không có sự hoài nghi hoặc do dự, không dè dặt hoặc giả vờ.

[\[Mục lục\]](#)[\[Chương kế\]](#)

[\[Thư Mục chính\]](#)

Last updated: 21-01-2000

Web master:

binh_anson@yahoo.com
binh_anson@hotmail.com